

Управління державної охорони України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Інститут Управління державної охорони України
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
Военно-дипломатична академія імені Євгенія Березняка

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Матеріали
II Міжнародної науково-практичної конференції

30 листопада 2018 року

Київ
2018

РУБАН А. В.

*здобувач навчально-науково-виробничого центру
Національного університету цивільного захисту України*

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ РЕФОРМУВАННЯМ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасна система забезпечення національної безпеки й оборони України характеризується неефективністю функціонування. Зазначена ситуація спричинена низкою факторів:

- відсутність цілком сформованого національного сектору безпеки й оборони, який являв би собою як цілісне функціональне об'єднання, що підлягало б управлінню з єдиного центру;
- слабкість з інституційної точки зору;
- відсутність непрофесійність;
- наявність структурної незбалансованості державних органів, що відносяться до сектору безпеки й оборони;
- брак необхідного обсягу ресурсів й їх неефективне застосування в межах сектору безпеки й оборони;
- неефективність гарантій безпеки України на міжнародному рівні;
- функціонування збройних формувань незаконного походження, підвищення рівня злочинності, незаконне використання вогнепальної зброї [1, с. 12–14].

У цілому, вдосконалення національного сектору безпеки й оборони повинно здійснюватися з урахуванням принципів:

- верховенства права;
- громадянської рівності перед законом;
- забезпечення чесної та прозорої діяльності з боку влади.

При цьому ключовим пріоритетом вдосконалення національного сектору безпеки й оборони має бути захист прав, свобод і законних інтересів держави й її громадян [2, с. 28].

Шляхами вдосконалення національного сектору безпеки й оборони мають бути наступні:

- недопущення корупційних проявів на рівні органів державної влади, а також в агентурі іноземних спецслужб;
- першочерговість захисту загальнонаціональних інтересів;
- реформування інституту державної служби;
- формування політично корпусу державних службовців, що є політично нейтральним;
- реформування системи, що орієнтована на підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації кадрів державної служби;
- встановлення сучасних етичних державно-управлінських норм для державних службовців і правоохоронних органів;
- проведення функціональної децентралізації відносно державної служби та бюджетування;

- забезпечення відкритості, прозорості та підзвітності діяльності державних органів;
- уведення в дію електронного урядування [3, с. 73–75].

Відповідно, вдосконалення національного сектору безпеки й оборони потребувати-
ме:

- суттєвого обмеження державних функцій контрольно-регуляторного формату;
- підтримки мотивації працівників державної служби відносно ефективної праці;
- забезпечення покарань за наявні порушення корупційного характеру.

При цьому необхідно:

- удосконалити процеси перевірки відносно доброчесності;
- проводити систематичний доходно-витратної складової функціонування держав-
них службовців;
- забезпечити прозорість витрат бюджетів державного й місцевого рівнів;
- остаточно сформувані й забезпечити ефективне функціонування Національного
антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання ко-
рупції;
- забезпечити ефективну взаємодію між Національним антикорупційним бюро
України та Державним бюро розслідувань України враховуючі особливості їх ор-
ганізаційної структури та норми діючого законодавства;
- активізувати співробітництво з міжнародними організаціями антикорупційного
спрямування з метою обміну досвідом.

Список використаних джерел

1. Ліпкан В. А. Теорія національної безпеки / В. А. Ліпкан. – К. : КНТ, 2009. – 631 с.
2. Горбулін В. П. Засади національної безпеки України / В. П. Горбулін, А. Б. Качинсь-
кий. – К. : Інтертехнологія, 2009. – 272 с.
3. Пилипчук В. Г. Система і компетенція державних органів зі спеціальним статусом у
сфері національної безпеки України : монографія / В. Г. Пилипчук, О. П. Дзьобань, В. Я.
Настюк. – Х. : Право, 2009. – 200 с.

РУДЬ Р. П.

слухач Інституту УДО України КНУ імені Тараса Шевченка

ЛЕВЕНЕЦЬ О. А.

кандидат психологічних наук, доцент,

професор кафедри психології охоронної діяльності

Інституту УДО України КНУ імені Тараса Шевченка

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ, ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛУ ОХОРОНИ

Оптимізація професійної діяльності дозволяє розв'язати ряд найважливіших для командування і всього колективу проблем: добитися того, щоб колектив підрозділу охорони був у готовності до виконання кола задач, що диктуються їх призначенням і характером діяльності; підвищення результатів навчання і якісного засвоєння учбового матеріалу в повному об'ємі; підтримки твердої військової дисципліни і суворого статутного